

DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI 2003/10/CE
din 6 februarie 2003
privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la
riscuri generate de agenți fizici (zgomot)
[a șaptesprezecea directivă individuală în sensul art. 16 alin. (1)
din Directiva 89/391/CEE]

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
Având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 137 alin. (2),
Având în vedere propunerea Comisiei¹, prezentată după consultarea Comitetului consultativ pentru securitate, igienă și protecția sănătății la locul de muncă,
Având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,
După consultarea Comitetului Regiunilor,
Hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în art. 251 din Tratat³, având în vedere textul comun aprobat de Comitetul de conciliere la 8 noiembrie 2002,

Întrucât:

(1) În temeiul Tratatului, Consiliul poate adopta, prin intermediul directivelor, cerințe minime pentru a încuraja îmbunătățirile, în special în mediul de muncă, în vederea garantării unui nivel mai bun de protecție a sănătății și securității lucrătorilor. Aceste directive trebuie să evite impunerea unor constrângeri administrative, financiare și juridice care ar împiedica crearea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii.

(2) Deoarece, în conformitate cu Tratatul, prezenta directivă nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă măsuri de protecție mai stricte, punerea sa în aplicare nu trebuie să servească la justificarea vreunui regres în raport cu situația deja existentă în fiecare stat membru.

(3) Directiva Consiliului 86/188/CEE din 12 mai 1986 privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la zgomot la locul de muncă⁴ (4) prevede că aceasta va fi reexaminată de către Consiliu la propunerea Comisiei, în vederea reducerii riscurilor în cauză, având în vedere, în special, progresele cunoștințelor științifice și tehnologice.

(4) Comunicarea Comisiei privind programul său în domeniul securității, igienei și sănătății la locul de muncă⁵ prevede adoptarea unor măsuri de promovare a securității la locul de muncă, urmărind în special extinderea domeniului de aplicare a Directivei 86/188/CEE și reevaluarea valorilor de prag. Consiliul a luat act de aceasta în rezoluția sa din 21 decembrie 1987 privind securitatea, igiena și sănătatea la locul de muncă⁶.

(5) Comunicarea Comisiei privind programul său de acțiune referitor la punerea în aplicare a Cartei Comunitare a Drepturilor Sociale Fundamentale ale Lucrătorilor prevede introducerea de cerințe minime de sănătate și securitate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenți fizici. În septembrie 1990, Parlamentul European a adoptat o rezoluție privind acest program de

¹ JO C 77, 18.3.1993, p. 12 și JO C 230, 19.8.1994, p. 3.

² JO C 249, 13.9.1993, p. 28.

³ Avizul Parlamentului European din 20 aprilie 1994 (JO C 128, 9.5.1994, p. 146), confirmat la 16 septembrie 1999 (JO C 54, 25.02.2000, p. 75), poziția comună a Consiliului din 29 octombrie 2001 (JO C E 45, 19.2.2002, p. 41) și decizia Parlamentului European din 13 martie 2002 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).

⁴ JO L 137, 24.5.1986, p. 28. Directivă modificată de Directiva 98/24/CE (JO L 131, 5.5.1998, p. 11).

⁵ JO C 28, 3.2.1988, p. 3.

⁶ JO C 28, 3.2.1988, p. 1.

acțiune⁷, invitând în special Comisia să elaboreze o directivă specifică privind riscurile legate de zgomot și vibrații și de orice alt agent fizic de la locul de muncă.

(6) În prima etapă, Parlamentul European și Consiliul au adoptat la 25 iunie 2002 Directiva 2002/44/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenți fizici (vibrații) [a șaisprezecea directivă individuală în sensul art.16 alin.1 din Directiva 89/391/CEE]⁸.

(7) În a doua etapă, se consideră adecvată introducerea unor măsuri care să protejeze lucrătorii împotriva riscurilor generate de zgomot, dat fiind impactul acestuia asupra sănătății și securității lucrătorilor, în special deteriorarea auzului. Aceste măsuri urmăresc nu numai să asigure sănătatea și securitatea fiecărui lucrător luat separat, ci și să creeze o bază minimă de protecție pentru toți lucrătorii din Comunitate, cu scopul de a evita posibilele denaturări ale concurenței.

(8) Cunoștințele științifice actuale privind efectele pe care le are expunerea la zgomot asupra sănătății și securității nu sunt suficiente pentru a permite definirea unor niveluri de expunere exacte care să includă toate riscurile pentru sănătate și securitate, în special în ceea ce privește efectele zgomotului, altele decât cele de natură auditivă.

(9) Un sistem de protecție împotriva zgomotului trebuie să se limiteze la definirea, fără detalii inutile, a obiectivelor care trebuie atinse, a principiilor care trebuie respectate și a valorilor fundamentale care trebuie utilizate, pentru a permite statelor membre să aplice cerințele minime în mod echivalent.

(10) Nivelul expunerii la zgomot poate fi redus mai eficient prin incorporarea măsurilor preventive în concepția posturilor de lucru și a locurilor de muncă și prin selectarea echipamentelor, procedurilor și metodelor de lucru, astfel încât să se acorde prioritate reducerii riscului la sursă. Dispozițiile referitoare la echipamente și metode de lucru contribuie astfel la protecția lucrătorilor în cauză. În conformitate cu principiile generale de prevenire enunțate în art.6 alin.2 din Directiva Consiliului 89/391/CEE din 12 iunie 1989 privind punerea în aplicare a măsurilor pentru promovarea îmbunătățirilor securității și sănătății lucrătorilor la locul de muncă⁹, măsurile de protecție colectivă au prioritate în raport cu măsurile de protecție individuală.

(11) Codul privind nivelurile de zgomot la bordul navelor din Rezoluția A 468(12) a Organizației Maritime Internaționale oferă indicații privind reducerea zgomotului la sursă la bordul navelor. Trebuie ca statele membre să fie autorizate să prevadă o perioadă de tranziție în privința personalului de la bordul navelor maritime.

(12) În scopul corecteii evaluării a expunerii lucrătorilor la zgomot, este util să se aplice o metodă de măsurare obiectivă, făcându-se astfel trimitere la standardul general recunoscut ISO 1999:1990. Valorile estimate sau măsurate în mod obiectiv trebuie să fie decisive pentru inițierea acțiunilor prevăzute la valorile de expunere inferioare și superioare care declanșează acțiunea. Valorile limită de expunere sunt necesare pentru a evita deteriorarea ireversibilă a auzului lucrătorilor. Trebuie ca zgomotul care ajunge la ureche să fie menținut sub valorile limită de expunere.

(13) Caracteristicile particulare ale sectoarelor muzicii și divertismentului necesită indicații practice care să permită aplicarea efectivă a dispozițiilor prezentei directive. Statele membre trebuie să fie autorizate să folosească o perioadă de tranziție pentru elaborarea unui cod de conduită care să

⁷ JO C 260, 15.10.1990, p. 167.

⁸ JO L 177, 6.7.2002, p. 13.

⁹ JO L 183, 29.6.1989, p. 1.

prevadă indicații practice care să ajute lucrătorii și angajatorii din aceste sectoare să atingă nivelurile de protecție stabilite în prezenta directivă.

(14) Angajatorii trebuie să ia măsuri, ținând seama de progresul tehnic și cunoștințele științifice privind riscurile legate de expunerea la zgomot, în vederea îmbunătățirii protecției sănătății și securității lucrătorilor.

(15) Dat fiind că prezenta directivă este o directivă individuală în sensul art.16 alin.1 din Directiva 89/391/CEE, aceasta din urmă se aplică expunerii lucrătorilor la zgomot, fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive și/sau mai specifice cuprinse în prezenta directivă.

(16) Prezenta directivă constituie o etapă practică spre crearea dimensiunii sociale a pieței interne.

(17) Măsurile necesare pentru punerea în aplicare a prezentei directive trebuie adoptate în conformitate cu Decizia Consiliului 1999/468/CE din 28 iunie 1999 care stabilește procedurile de exercitare a competențelor de punere în aplicare conferite Comisiei¹⁰,
ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

SECȚIUNEA I DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectiv și domeniu de aplicare

1. Prezenta directivă, care este a șaptesprezecea directivă individuală în sensul art.16 alin.1 din Directiva 89/391/CEE, stabilește cerințele minime privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătate și securitate generate sau care pot fi generate de expunerea la zgomot, în special împotriva riscurilor pentru auz.

2. Cerințele prezentei directive se aplică activităților în timpul exercitării cărora lucrătorii sunt sau riscă să fie expuși, prin natura muncii lor, la riscuri generate de zgomot.

3. Directiva 89/391/CEE se aplică pe deplin tuturor domeniilor menționate la alin.1, fără a aduce atingere dispozițiilor mai restrictive și/sau mai specifice cuprinse în prezenta directivă.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, parametri fizici utilizați ca elemente predictive de risc se definesc după cum urmează:

- (a) presiunea acustică de vârf ($p_{\text{vârf}}$): valoarea maximă a presiunii acustice instantanee, măsurată cu ponderarea în frecvență „C”;
- (b) nivelul de expunere zilnică la zgomot ($L_{\text{EX},8\text{h}}$) [dB(A) re. 20 μPa]: media ponderată în timp a nivelurilor de expunere la zgomot pentru o zi de lucru nominală de 8 ore, definită de standardul internațional ISO 1999:1990, pct. 3.6. Această noțiune acoperă toate zgomotele prezente la locul de muncă, inclusiv zgomotul cu caracter de impuls;
- (c) nivelul de expunere săptămânală la zgomot ($L_{\text{EX},8\text{h}}$): media ponderată în timp a nivelurilor de expunere zilnică la zgomot într-o săptămână nominală de cinci zile de lucru de 8 ore, definită de standardul internațional ISO 1999:1990 pct. 3.6 (nota 2).

¹⁰ JO L 184, 17.7.1999, p. 23.

Articolul 3

Valori limită de expunere și valori de expunere care declanșează acțiunea

1. În sensul prezentei directive, valorile limită de expunere și valorile de expunere care declanșează acțiunea ale nivelurilor zilnice de expunere la zgomot și ale presiunii acustice de vârf sunt fixate la:

- (a) valori limită de expunere: $L_{EX,8h} = 87$ dB(A) și, respectiv, $p_{vârf} = 200$ Pa¹¹;
- (b) valori de expunere superioare care declanșează acțiunea: $L_{EX,8h} = 85$ dB(A) și, respectiv, $p_{vârf} = 140$ Pa¹²;
- (c) valori de expunere inferioare care declanșează acțiunea: $L_{EX,8h} = 80$ dB(A) și, respectiv, $p_{vârf} = 112$ Pa¹³.

2. Atunci când se aplică valorile limită de expunere, determinarea expunerii efective a lucrătorului trebuie să țină seama de atenuarea realizată de mijloacele individuale de protecție auditivă purtate de lucrător. Valorile de expunere care declanșează acțiunea nu trebuie să ia în considerare efectul utilizării acestor mijloace de protecție.

3. În situații pe deplin justificate și în cazul activităților în care expunerea zilnică la zgomot are variații mari de la o zi de lucru la alta, statele membre pot să folosească, în scopul aplicării valorilor limită de expunere și a valorilor de expunere care declanșează acțiunea, nivelul de expunere săptămânal la zgomot în locul nivelului de expunere zilnică la zgomot, pentru evaluarea nivelurilor de zgomot la care sunt expuși lucrătorii, cu condiția ca:

- (a) nivelul săptămânal de expunere la zgomot indicat prin monitorizare adecvată să nu depășească valoarea limită de expunere de 87 dB(A); și
- (b) să se ia măsuri adecvate pentru reducerea la minim a riscurilor asociate cu aceste activități.

SECȚIUNEA II OBLIGAȚIILE ANGAJATORILOR

Articolul 4

Determinarea și evaluarea riscurilor

1. În îndeplinirea obligațiilor definite în art.6 alin.3 și art.9 alin.1 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să evaluez și, dacă este necesar, să măsoare nivelurile de zgomot la care sunt expuși lucrătorii.

2. Metodele și aparatura folosite trebuie să fie adaptate la condițiile predominante, luând în considerare, în special, caracteristicile zgomotului care este măsurat, durata expunerii, factorii de mediu și caracteristicile aparatului de măsură.

Aceste metode și această aparatură trebuie să permită determinarea parametrilor definiți în art.2 și să se decidă dacă, într-o situație dată, valorile stabilite în art.3 sunt depășite.

3. Metodele folosite pot cuprinde eșantionarea, care trebuie să fie reprezentativă pentru expunerea personală a lucrătorului.

4. Evaluarea și măsurarea la care se referă alin.1, trebuie să fie planificate și efectuate de către serviciile competente la intervale adecvate, luând în considerare, în special, dispozițiile art.7 din Directiva 89/391/CEE privind serviciile sau persoanele competente necesare. Datele obținute din

¹¹ 140 dB (C) în relație cu 20 μPa.

¹² 137 dB (C) în relație cu 20 μPa.

¹³ 135 dB (C) în relație cu 20 μPa.

evaluarea și/sau măsurarea nivelului de expunere la zgomot trebuie să fie păstrate într-o formă care să permită consultarea lor la o dată ulterioară.

5. Atunci când se aplică prezentul articol, evaluarea rezultatelor măsurărilor trebuie să țină seama de incertitudinile de măsurare determinate în conformitate cu practica metrologică.

6. În temeiul art.6 alin.3 din Directiva 89/391/CEE, în desfășurarea evaluării riscului, angajatorul trebuie să acorde o atenție deosebită, următoarelor elemente:

- (a) nivelul, tipul și durata expunerii, inclusiv expunerea la zgomot cu caracter de impuls;
- (b) valorile limită de expunere și valorile de expunere care declanșează acțiunea, stabilite la art.3 din prezenta directivă;
- (c) orice impact asupra sănătății și securității lucrătorilor care aparțin unor grupe de risc deosebit de sensibile;
- (d) în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic, orice impact asupra sănătății și securității lucrătorilor rezultat din interacțiuni între zgomot și substanțe ototoxice din mediul profesional și între zgomot și vibrații;
- (e) orice impact indirect asupra sănătății și securității lucrătorilor rezultate din interacțiuni între zgomot și semnalele de avertizare sau alte sunete care trebuie păstrate pentru a reduce riscul de accidente;
- (f) informații privind emisia de zgomot furnizate de producătorii echipamentelor de lucru în conformitate cu directivele comunitare pertinente;
- (g) existența unor echipamente de lucru alternative, proiectate pentru a reduce emisia de zgomot;
- (h) extinderea expunerii la zgomot peste orele de lucru normale, pe răspunderea angajatorului;
- (i) informații adecvate obținute în urma supravegherii sănătății, inclusiv informații publicate, în măsura posibilului;
- (j) disponibilitatea mijloacelor de protecție auditivă cu caracteristici de atenuare adecvate.

7. Angajatorul trebuie să posede o evaluare a riscului în conformitate cu art.9 alin.1 lit.(a) din Directiva 89/391/CEE și trebuie să identifice măsurile care trebuie luate în conformitate cu art.5, 6, 7 și 8 din prezenta directivă. Evaluarea riscului trebuie să fie înregistrată într-un format adecvat, în conformitate cu legislația și practicile naționale. Evaluarea riscului trebuie să fie actualizată cu regularitate, în special dacă s-au produs modificări semnificative în urma cărora ar putea deveni caducă sau atunci când rezultatele supravegherii sănătății îi dovedesc necesitatea.

Articolul 5

Dispoziții în scopul evitării sau reducerii expunerii

1. Luând în considerare progresul tehnic și disponibilitatea măsurilor de control al riscului la sursă, riscurile generate de expunerea la zgomot trebuie să fie eliminate la sursă sau trebuie să fie reduse la minim.

Reducerea acestor riscuri trebuie să se bazeze pe principiile generale de prevenire prevăzute în art.6 alin.2 din Directiva 89/391/CEE și trebuie să țină seama în special de:

- (a) alte metode de lucru care necesită mai puțină expunere la zgomot;
- (b) alegerea unor echipamente de lucru adecvate, având în vedere natura muncii, care să emită cel mai mic zgomot posibil, inclusiv posibilitatea de a pune la dispoziția lucrătorilor echipamentul de lucru care respectă dispozițiile comunitare, cu scopul sau cu efectul de a limita expunerea la zgomot;
- (c) proiectarea și amenajarea locurilor de muncă și a posturilor de lucru;
- (d) informarea și formarea profesională adecvată a lucrătorilor, pentru ca aceștia să utilizeze echipamentele de lucru în mod corect, în vederea reducerii la minim a expunerii lor la zgomot;
- (e) reducerea zgomotului prin mijloace tehnice:

- (i) reducerea zgomotului aerian, de exemplu cu ajutorul ecranelor, carcaselor, căptușelilor fonoabsorbante;
- (ii) reducerea zgomotului structural, de exemplu prin dispozitive de amortizare sau prin izolare;
- (f) programe adecvate de întreținere a echipamentelor de lucru, a locului de muncă și a sistemelor de la locul de muncă;
- (g) organizarea muncii astfel încât să se reducă zgomotul:
 - (i) limitarea duratei și intensității expunerii;
 - (ii) programe de lucru adecvate, cu perioade suficiente de odihnă.

2. Pe baza evaluării riscurilor prevăzute în art.4, dacă valorile de expunere superioare care declanșează acțiunea sunt depășite, angajatorul trebuie să stabilească și să aplice un program de măsuri tehnice și/sau organizatorice destinat să reducă expunerea la zgomot, luând în considerare, în special, măsurile prevăzute în alin.1.

3. Pe baza evaluării riscurilor prevăzute în art.4, trebuie să fie semnalizate adecvat locurile de muncă în care lucrătorii pot fi expuși la un zgomot care depășește valorile de expunere superioare care declanșează acțiunea. De asemenea, aceste locuri trebuie delimitate, limitându-se și accesul la acestea, dacă este posibil din punct de vedere tehnic și dacă riscul expunerii justifică acest lucru.

4. În cazul în care, datorită naturii activității, un lucrător beneficiază de utilizarea locurilor de odihnă, pe răspunderea angajatorului, zgomotul în aceste locuri trebuie să fie redus la un nivel compatibil cu scopul amenajării lor și cu condițiile de utilizare a acestora.

5. În aplicarea art.15 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să adapteze măsurile prevăzute în prezentul articol la nevoile lucrătorilor care aparțin grupelor de risc deosebit de sensibile.

Articolul 6 **Protecția individuală**

1. Dacă riscurile generate de expunerea la zgomot nu pot fi prevenite prin alte mijloace, lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție și aceștia trebuie să utilizeze mijloace individuale de protecție auditivă, adecvate și corect ajustate, în conformitate cu dispozițiile din Directiva Consiliului 89/656/CEE din 30 noiembrie 1989 privind cerințele minime de securitate și sănătate pentru utilizarea de către lucrători a echipamentelor individuale de protecție la locul de muncă (a treia directivă individuală în sensul art.16 alin.1 din Directiva 89/391/CEE)¹⁴ și art.13 alin.2 din Directiva 89/391/CEE și în condițiile stabilite mai jos:

- (a) atunci când expunerea la zgomot depășește valorile de expunere inferioare care declanșează acțiunea, angajatorul trebuie să pună la dispoziția lucrătorilor mijloace individuale de protecție auditivă;
- (b) atunci când expunerea la zgomot atinge sau depășește valorile de expunere superioare care declanșează acțiunea, trebuie să se utilizeze mijloacele individuale de protecție auditivă;
- (c) mijloacele individuale de protecție auditivă trebuie să fie alese astfel încât să elimine sau să reducă la minim riscurile pentru auz.

2. Angajatorul trebuie să depună toate eforturile pentru a asigura purtarea mijloacelor individuale de protecție auditivă și răspunde de verificarea eficienței măsurilor luate în conformitate cu prezentul articol.

¹⁴ JO L 393, 30.12.1989, p. 18.

Articolul 7
Limitarea expunerii

1. Expunerea lucrătorului, determinată în conformitate cu art. 3 alin. (2), nu trebuie să depășească, în nici un caz, valorile limită de expunere.

2. Dacă, în pofida măsurilor luate în vederea aplicării prezentei directive, se constată expuneri peste valorile limită de expunere, angajatorul trebuie să:

- (a) ia măsuri imediate de reducere a expunerii sub valorile limită de expunere;
- (b) identifice cauzele expunerii excesive și
- (c) adapteze măsurile de protecție și prevenire pentru a evita orice repetare.

Articolul 8
Informarea și formarea lucrătorilor

Fără a aduce atingere art.10 și 12 din Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să asigure informarea și formarea lucrătorilor expuși la locul de muncă la zgomot cu valori egale sau mai mari decât valorile de expunere inferioare care declanșează acțiunea și/sau a reprezentanților acestor lucrători, cu privire la riscurile generate de expunerea la zgomot, în special referitor la:

- (a) natura acestor riscuri;
- (b) măsurile luate pentru aplicarea prezentei directive, pentru a elimina sau a reduce la minim riscurile datorate zgomotului, inclusiv condițiile în care se aplică aceste măsuri;
- (c) valorile limită de expunere și valorile de expunere care declanșează acțiunea stabilite la art.3 din prezenta directivă;
- (d) rezultatele evaluării și măsurării zgomotului, efectuate în conformitate cu art.4 din prezenta directivă, însoțite de o explicație a semnificației lor și a riscurilor potențiale;
- (e) folosirea corectă a mijloacelor de protecție auditivă;
- (f) utilitatea și metoda de depistare și semnalare a simptomelor deteriorării auzului;
- (g) condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea sănătății și scopul acestei supravegheri, în conformitate cu art.10 din prezenta directivă;
- (h) practicile profesionale sigure care reduc la minim expunerea la zgomot.

Articolul 9
Consultarea și participarea lucrătorilor

Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților lor trebuie să se desfășoare în conformitate cu art.11 din Directiva 89/391/CEE în chestiunile reglementate de prezenta directivă, în special:

- evaluarea riscurilor și identificarea măsurilor care trebuie luate, prevăzute în art.4;
- măsurile destinate să elimine sau să reducă riscurile generate de expunerea la zgomot, prevăzute în art. 5;
- alegerea mijloacelor individuale de protecție auditivă prevăzute în art.6 alin.1 lit.(c).

SECȚIUNEA III
DISPOZIȚII DIVERSE

Articolul 10
Supravegherea sănătății

1. Fără a aduce atingere art.14 din Directiva 89/391/CEE, statele membre trebuie să adopte dispoziții pentru a asigura supravegherea adecvată a sănătății lucrătorilor, atunci când rezultatele evaluării și

măsurării prevăzute în art.4 alin.1 din prezenta directivă indică un risc pentru sănătatea acestora. Aceste dispoziții, inclusiv cerințele specificate pentru fișele medicale și posibilitatea consultării acestora, trebuie să fie introduse în conformitate cu legislația și /sau practicile naționale.

2. Un lucrător a cărui expunere la zgomot depășește valorile de expunere superioare care declanșează acțiunea trebuie să aibă dreptul de a beneficia de un control al auzului efectuat de către un medic sau de către altă persoană având calificarea corespunzătoare sub responsabilitatea unui medic, în conformitate cu legislația și/sau practicile naționale. Controlul audiometric preventiv trebuie să fie disponibil, de asemenea, pentru lucrătorii a căror expunere la zgomot depășește valorile de expunere inferioare care declanșează acțiunea, atunci când evaluarea și măsurările prevăzute în art.4 alin.1 indică un risc pentru sănătate.

Aceste controale au ca obiectiv diagnosticarea precoce a oricărei pierderi auditive datorate zgomotului și păstrarea funcției auditive.

3. Statele membre trebuie să adopte dispoziții prin care se asigură, pentru fiecare lucrător care face obiectul supravegherii în conformitate cu alin.1 și 2, întocmirea și actualizarea unei fișe medicale individuale. Fișele medicale trebuie să conțină un rezumat al rezultatelor supravegherii sănătății. Acestea trebuie să fie păstrate într-o formă care să permită consultarea ulterioară, cu respectarea secretului medical.

La cerere, copiile fișelor medicale pertinente trebuie să fie prezentate autorității competente. Fiecare lucrător, la cererea sa, trebuie să aibă acces la fișa sa medicală individuală.

4. În cazul în care, în urma supravegherii funcției auditive, se constată că un lucrător prezintă o deteriorare identificabilă a auzului, un medic sau un specialist dacă medicul consideră necesar, trebuie să determine dacă este probabil ca deteriorarea să fie rezultatul expunerii la zgomot la locul de muncă. În acest caz:

- (a) lucrătorul trebuie să fie informat de medic sau de altă persoană cu calificarea adecvată cu privire la rezultatele sale personale;
- (b) angajatorul trebuie:
 - (i) să revizuiască evaluarea riscurilor realizată în temeiul art.4;
 - (ii) să revizuiască măsurile prevăzute pentru eliminarea sau reducerea riscurilor în temeiul art.5 și 6;
 - (iii) să țină seama de avizul specialistului în medicina muncii, al altei persoane cu calificare adecvată sau al autorității competente, în vederea aplicării oricărei măsuri necesare pentru a elimina sau reduce riscurile în conformitate cu art.5 și 6, inclusiv posibilitatea de a transfera lucrătorul într-un alt loc de muncă, unde nu mai există risc de expunere; și
 - (iv) să organizeze supravegherea sistematică a sănătății și să asigure reexaminarea stării de sănătate a oricărui alt lucrător care a suferit o expunere asemănătoare.

Articolul 11 **Derogări**

1. În situații excepționale în care, dată fiind natura activității, este probabil ca utilizarea integrală și corectă a mijloacelor de protecție auditivă individuale să conducă la riscuri mai mari pentru sănătate sau securitate decât neutilizarea lor, statele membre pot acorda derogări de la dispozițiile art.6 alin.1 lit.(a) și (b) și art.7.

2. Derogările menționate la alin.1 trebuie să fie acordate de către statele membre în urma consultării, în conformitate cu legislațiile și/sau practicile naționale, cu partenerii sociali și, după caz, cu autoritățile medicale responsabile. Aceste derogări trebuie să fie însoțite de condiții care garantează, luând în considerare condițiile speciale, că riscurile rezultate se reduc la minim și că lucrătorii în cauză fac

obiectul unei supravegheri sporite a sănătății. Aceste derogări trebuie să fie revizuite la fiecare patru ani și trebuie să fie retrase imediat ce încetează situațiile care le justifică.

3. La fiecare patru ani, statele membre trebuie să înainteze Comisiei o listă cu derogările menționate la alin.1, indicând cu exactitate motivele și împrejurările care le-au determinat să acorde aceste derogări.

Articolul 12 **Modificări tehnice**

Modificările de natură strict tehnică trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare stabilită la art.13 alin.2 și în acord cu:

- (a) adoptarea directivelor în materie de armonizare tehnică și standardizare cu privire la proiectarea, construirea, fabricarea sau construirea echipamentului de lucru și/sau a locurilor de muncă; și
- (b) progresul tehnic, evoluția celor mai adecvate standarde sau specificații europene armonizate și noile cunoștințe despre zgomot.

Articolul 13 **Comitetul**

1. Comisia trebuie să fie asistată de Comitetul prevăzut în art.17 din Directiva 89/391/CEE.

2. Atunci când se face o trimitere la prezentul alineat, trebuie să se aplice art.5 și 7 din Decizia Consiliului 1999/468/CE, cu respectarea dispozițiilor art.8 din aceasta.

Perioada prevăzută în art.5 alin.6 din Decizia 1999/468/CE trebuie să fie de trei luni.

3. Comitetul trebuie să elaboreze propriul Regulament de procedură.

Articolul 14 **Codul de conduită**

În contextul aplicării prezentei directive, statele membre trebuie să elaboreze, în consultare cu partenerii sociali și în conformitate cu legislația și practicile naționale, un cod de conduită care prevede indicații practice care să ajute lucrătorii și angajatorii din sectorul muzicii și al divertismentului să își îndeplinească obligațiile legale stabilite în prezenta directivă.

Articolul 15 **Abrogarea**

Directiva 86/188/CEE se abrogă cu efect de la data prevăzută în art.17 alin.1 primul paragraf.

SECȚIUNEA IV **DISPOZIȚII FINALE**

Articolul 16 **Rapoarte**

Statele membre trebuie să raporteze Comisiei la fiecare cinci ani cu privire la aplicarea dispozițiilor prezentei directive, indicând punctele de vedere ale partenerilor sociali. Raportul trebuie să conțină o descriere a celor mai bune practici de prevenire a zgomotului cu efecte dăunătoare asupra sănătății,

precum și a altor forme de organizare a muncii, împreună cu măsurile luate de statele membre în vederea răspândirii acestor cunoștințe despre cele mai bune practici.

Pe baza acestor rapoarte, Comisia trebuie să efectueze o evaluare de ansamblu a aplicării prezentei directive, inclusiv din punctul de vedere al progreselor științifice și tehnice și ținând cont, între altele, de implicațiile prezentei directive asupra sectorului muzicii și al divertismentului. Comisia trebuie să informeze Parlamentul European, Consiliul, Comitetul Economic și Social European, precum și Comitetul Consultativ pentru Securitate, Igienă și Protecția Sănătății la Locul de Muncă și, dacă este nevoie, să propună modificări.

Articolul 17

Transpunerea

1. Statele membre trebuie să pună în aplicare legile, regulamentele și prevederile administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive înainte de 15 februarie 2006. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele trebuie să conțină o trimitere la prezenta directivă sau trebuie să fie însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Pentru a putea ține cont de situații particulare, statele membre dispun, dacă este nevoie, de o perioadă suplimentară de cinci ani începând cu 15 februarie 2006, adică în total opt ani, pentru a pune în aplicare dispozițiile art.7 privind personalul de la bordul navelor maritime.

Pentru a permite elaborarea unui cod de conduită care să prevadă indicații practice privind aplicarea dispozițiilor prezentei directive, statele membre au dreptul să folosească o perioadă de tranziție de maximum doi ani începând cu 15 februarie 2006, adică în total cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive, pentru a se conforma cu aceasta în ceea ce privește sectorul muzicii și al divertismentului, cu condiția păstrării, în această perioadă, a nivelurilor de protecție deja atinse de fiecare stat membru în ceea ce privește lucrătorii din aceste sectoare de activitate.

3. Statele membre trebuie să comunice Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă sau le-au adoptat deja în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 18

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 19

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 6 februarie 2003.

Pentru Parlamentul European
Președintele
P. COX

Pentru Consiliu
Președintele
G. EFTHYMIU